

Avuy continuem en lo folletí la publicació de 'l drama

LOS DOS SARGENTOS FRANCESES

que acabarà en un de 'ls números vinents.

Montepío Catalá. — Se avisa á los asociados morosos que no han retirado sus papeletas del domicilio del andador (Obispo, 4, 1.º), que si no las retiran antes de fin del actual ó no se ponen al corriente de pago cuando se pase á cobrar las del mes siguiente, serán dados de baja, según dispone el art. 19 de los Estatutos. — Barcelona 24 de Septiembre 1897. — *El Presidente, JOSÉ MARÍA POUS.*

LAS DOS PARROQUIAS

Lema: *Imitació.*

Aixís com, segons hem llegit en *L' Aureneta*, molt mes ensà de S. Pere de Riudevilles hi havia dos iglesias en una població, també en un'altra de gran vehinat n'hi havia dos d'altras, una d'elles propietat de l'Hospital y l'altra situada precisament prop de aquest establiment de beneficencia.

Tenía la primera trassas de abadía, tant per sa grandiositat com per' ser molt antiga y havense sentit allí las veus de 'ls mellors cantors y la música mes inspirada y propia per' enlayrar l'esperit. La segona era mes moderna, de poch gust y estigué primer consagrada á S. Juliá, havent mes tart adoptat també per' patró á 'l gloriós S. Frederich, poch ans d'enderrocarse la iglesia que aquet gran Sant tenia casi á 'l frente de l'Hospital de aquella població.

La Junta encarregada de la parroquia propietat de l'Hospital, era molt zelosa y escrupulosa, procurant sempre per' l' esplendor de las funcions y preferia donarne menos sovint si no podían sèr lluhidas de 'l tot.

L' Obra de l'altra no miraba gayre prim: tenia la fatlera de que con mes concurrencia mes fácil era portar ánimas á 'l cel, perque confiaba en las virtuts de 'ls sacerdots que constituían la comunitat, y en que, predicant casi sempre en catalá, lograrían salvar

mes ánimas; per' qual motiu no 's paraban may prou en los assumptos de 'ls sermons; y no sols no recullían ánimas per' anar á 'l cel, sino que certs fidels deixaren de anarhi perque alguna vegada hi predicaban oradors vinguts de França, quins per lò poch que sabían de predicar, se semblaban á aquells torejadores á qui tothom coneix per' toreros d'ivern.

La Junta d'obra veyent això, abl' afany de que no faltès may concurrencia á la seva iglesia la qual, com hem dit, está situada en lo carrer de l'Hospital, y sobre tot, desitjosa de que hi haguès sempre molts diners de almoynas en la safata que acostumaba á posar á la porta principal de entrada, va procurar que 's fessin prédicas castellanas y ab una escusa va deixar de banda á 'ls predicadors catalans, que de moment van anarsen á iglesias de 'l voltant mentres esperaban ocasió de tornar á la antiga parroquia ahont tenían molts devots.

En això la Junta administradora de l'Sant Hospital va fer coneixensa ab un célebre missionista que en sa juventut havia estat militar, com S. Ignaci de Loyola, y sabedora de que s'havia distingit durant molts anys celebrant oficis en distints temples y que ab la seva fama justa treya sempre ab sa oratoria auditori numerós, va nomenarlo rector de la seva parroquia, pensant que ell sol retornaria á aquesta á sos temps millors.

Lo bon missionista va posarse aviat de acort ab alguns de 'ls sacerdots despedits de l'altra iglesia, va lograr l'apoyo de 'l senyor batlle, va fer véurer á tot lo pobre, per medi de exemples, que no s'havia de fer cas de las grandesas de la terra ni de las miserias de 'l diner; ab quals demostracions va demostrar també no tenir una vena á 'ls ulls y fins va tréurer ja que hi portaba l'Obra de l'altra iglesia de 'l poble, que en vista de la ineficacia de las novenas en castellá va buscar de nou capellans de la terra.

En la població feya temps que hi havia un jove que tenia 'l pare á Madrid, y com desitjaba casarse sense surtir de Catalunya, va prometre's feya temps; mes no sabem si per sèr de caràcter inconstant ó per qüestions de mesquindat ó de interessos, lo cert és que 'l titulat nuvi no va passar á marit y primer que

ell se va casar la seva germana Dolores qu'era una real mossa y va ser molt fells viatjant per tot Espanya. També s'havia casat una altra germana seva que's diu Carme.

Aquell bon missionista que havia estat militar, havia celebrat lo casament de la Dolores, quant no fa molts anys va passar pe'l poble á predicar en la iglesia de S. Ignasi situada casi á'l costat de la de 'ls Pares jesuitas; y com coneixia y apreciaba á la familia de la minyona, ab motiu de la mort de 'l pare de aquésta va mirar si logaria que aquell fill solter vulgués ser nuvi de una noya de molt bona mena que's diu Carlota y era carn y ungla ab sa germana Dolores.

La mare hi vingué be y ja's pactaba 'l casament y estava tot arreglat obrant en bona fe, quant ó per caràcter inconstant de 'l nuvi, ó per haverse enamorat de una antiga coneguda, ó perque la mare en son amor exagerat pe'l fill ó per haver vingut á menos d'ensá de la mort de 'l seu marit, ó per lo que sigui, lò cas és que no va sostenir la paraula y 'l nuvi no's casará ab la Carlota, ni 'l casament se celebrará en la iglesia de 'l Hospital sino en la de 'l carrer de 'l Hospital de la població de que parlem.

Això, ab franquesa, ha donat molt que enraonar; y tothom fa comentaris á sa manera, treyentne com conseqüencia que 'l nuvi no ha obrat be y que desde luego's pot profetisar que no tindrà tan bona casa com li preparaba la familia de la Carlota (qu'és tan de bona mena com la mateixa noya), y que 'l matrimoni no tindrà successió, acabantse ab ell 'l ilustre apellido de una de las mellors casas de S. Feliu de Codina.

Veyam qué'n resultarà. De totas maneras, ab motiu de aquet prometatge sembla que aquest any á la població anirà molta gent á las iglesias y que la predicació en catalá s'arrelará de nou en la parroquia de S. Juliá y S. Frederich com en la que perteneix á 'l Sant Hospital; debentse aquet resultat, de una especial manera, á 'l talent de 'l sabi missionista que ab sas obras ha fet renáixer la fé que ja casi havia desaparegut de 'ls fidels gracias á 'l poch zel y poch escrúpols de la junta encarregada de la petita iglesia ahont tants anys hi ha hagut los capellans qu'ell té ara en lo seu gran temple.

P. DE R.

Revisia teatral

Tívoli.—CONCERTS EUTERPE.—1.er de la segona temporada.

Mes que regular concurrencia assistí diumenje 19, á 'l Tívoli, pera jutjar de 'ls aventsos que la societat Euterpe demostrés baix la direcció de 'l nou director Sr. Sadurní.

No volem establir comparacions: per forsa algú'n sortiria no gayre ben parat.

Consti tan sols, que la execució de totas las composicions sino alcansá la complerta perfecció, millorá moltíssim.

L'últim concert de la temporada tindrà lloch diumenje, 26 de'l corrent.

Eldorado.—La funció inaugural de temporada tingué lloch dimecres passat.

D'importancia són las reformas fetas en 'l edifici.

Las de'l exterior consisteixen en una extensa galeria que dona cert ayre de novetat y elegancia, y que quant llista de'l tot produhirá magnífich efecte. La iluminació

expléndida que consisteix en un gran número de llums eléctricas atrau 'l atenció.

Las de 'l interior consisteixen en la més bona y natural colocació de la orquesta que no priva, com ho feya, la vista de 'ls espectadors que ocupaban las primeras filas de butacas.

Escalas que serveixen per la més cómoda y fácil comunicació entre 'ls palcos y platea.

L'aspecte general de la sala és brillant, per la ben entesa combinació de las pinturas y daurat.

A tots los artistas, lo numerós públich que omplia 'l teatro, tributaba aplausos á 'l presentarse en escena.

Los que per primera vegada se presentaren foren la Srta. Isabel López, en *Chateau Margaux* y *Colegio de señoritas*, y la Srta. Antonia Segura, en *El Cabo primero*, abdós tinguéren bona collita d'aplausos per la manera perfecta, acabada, de interpretar sos respectivus papers.

Coneguts los valiosos elements que constituheixen la companyia, no és aventurat pronosticar honra y profit per la Empresa.—FLORIDA.

Secció de'l Pirotécnic

UN ARTICLE DE 'N RUSIÑOL

II·Y ÚLTIM.

Quedábam en que la protesta no era perque s'haguesen robat doscents duros.

No's tractaba de *cil metal*; la cosa's referia á assumpte de 'l art de la musica.

Per 'xò van ofuscarse 'ls que estaban ofesos.

Y ofuscats, á 'l protestar s'erraren de camí: d'aquí vingueren las pedradas.

¿Ahont van tirarlas? ¿A una bandera gremial, fuetjada pe'l vent, ampla y extesa com un tálam? ¿A un tros de drap qualsevol, sense cap significació? ¿A la ensenya de 'l coro á qui's otorgá 'l segon premi? ¿O potser—com diu lo Sr. Rusiñol—á la honrosa bandera de la patria?

Quant cert és que la passió cega!

La passió va cegar á 'ls descontents de 'l fallo, com la passió va cegar á 'l modernista autor de 'l article de *Lo Somatent*.

¿Quin aucell va dir á 'l Sr. Rusiñol á cau d'orella que aquells catalans apedregaban la bandera catalana y tiraban contra la patria?

¿Qui li ha dit que en lo coro de 'l Sr. Morera hi estaba encarna 'l esperit de patria y en los altres coros nó? ¿Qué aquell portaban com senyera una bandera gremial! Los altres duyan tantas senyeras catalanas com caps en quals cervells germina 'l amor patri. Cada un la ostentaba ab goig la ensenya de la patria per medi de la vermella barretina, que, com diu *Albert* en *Las francesillas* de Pitarra, 'ls donaba aspecte de un cirerer animat!

No tenían aquells cap títol per apropiarse la representació de Catalunya; com no tenían mes patriotisme que 'ls demès que anaren á 'l certamen.

¿Si precisament potser lo patriotisme 'ls impulsaba! ¿Si 'ls cops de pedra eran per véurer malmesa la patriótica obra de 'l immortal catalá Clavé! ¿Si aquella protesta—reprobable en la forma—obehia á 'l mal efecte produhit á 'l sentir profanar un de 'ls mellors cants de nostra terra! ¿Si—y això sol ho diu tot!—aquells que apedregaban portaban barretina!

S'ha de distingir: las pedradas no eran á la gloriosa bandera de Catalunya; eran sols 'l esclat nerviós de rencor contra la societat innovadora.

—¿Si ho hagués vist en Clavé!—diu lo Sr. Rusiñol.

Si ho hagués vist—dich jo—és probable y natural que hagués protestat de tot: primer per preténdrer esmenar-li la plana per qui tingué la osadia insólita de desfigurarli una composició famosa; després per la manera indigna de tota protesta seria.

Pero no's vulgui fer combregar á 'l públich ab rodas de molí; puig lò dit pe 'ls que sostenen que allí va haverhi intent, per part de catalans, de anar contra la mare patria, és voler encèndrer un foch de bengala enlluernador, ab la idea, tal vegada, de ofuscar la vista de 'ls lectors y fe'ls hi véurer garsas per perdius.

Sort que Lo TEATRO CATALA 'm té de pirot cnich, y ab lo que 's relaciona ab fochs artificials hi entench un xich y puch demostrar quins són fochs purs y quins son de aquells que ab sa fumera tot ho tapan.

L' article de referencia  s d' aquets últims.

Una recomendaci . La faig en especial   *La Esquella de la Torratxa*, y m lt particularment   'l Sr. P. de l' O. Parlant de mossen Verdaguer   qui ja casi diu que no s' atreueix   nomenar mossen (quin be que li voll), 's fa eco no de cap torrent pero si de *La Publicidad*, y encarantse ab los dos redactors, companys m us, que treballaban y treballan per donar tranquilitat   aquell pobre sacerdot, en lo número de *La Esquella* de dissapte 'ls incita   que s' espliquin.

Y la recomendaci   s per' dirli que ja s' havian explicat:  s *La Publicidad* que no s' explica   que no 'ls v l deixar explicar.

La explicació la veur  en aquet mateix exemplar de LO TEATRO CATALA. Lleixila y reflexionila, y tingan tots pietat de mossen Cinto... y aconsellinli lo que realment li convé. F ssinli veurer clar lo que v u fosc.

Ser  una obra bona.

Lo Govern ha disposat la creació de c tedras de llenguas tagala y visaya per' ensenyarlas   'ls espanyols que han de anar   governar y administrar   Filipinas.

Lo que no ha fet lo Govern és establir c tedras de llengua catalana per ensenyarne   'ls espanyols que han de venir   governar y administrar   Catalunya.

Y és clar! com que m lts no 'ns entenen, per 'x  m ltas vegadas en lloch de administrar no administran y en compte de governar... fan altra cosa.

 No seria mes facil ensenyar las llenguas regionals peninsulars que las insulars?

LO POLVORISTA.

Secció de Montep os

Sr. Director de LO TEATRO CATALA.

Muy Sr. nuestro y de la consideración mas distinguida: Continuando la racha de preguntas para que por qu n corresponda conteste (cosa que no creo), hoy nos proponemos hacer las siguientes:  Es cierto que en 20 de Marzo de 1895 se deb  a un hermano de «La Unión Industrial y Obrera» la cantidad de 80 pesetas por 16 días de enfermedad, cual cantidad no se le satisfizo? Eso sí: obrando con buen fin, se le entregó al susodicho hermano un papelito con una firma y con el sello de dicho Monte. Con seguridad que quedaría satisfecho.—Otra, y van cuatro.  Es cierto que en el año arriba citado, y en el propio Monte, existía un hermano que pagaba sus cuotas con puntualidad, y que llegó una ocasión en que la familia de dicho hermano tuvo que hacer una reclamación y el señor del papelito y la firma alegó ignorancia de que existiera tal hermano en el Monte, y eso que... debía tener por lo menos la lista de hermanos?  No es verdad que si todo esto es cierto, dicha lista no debía estar en forma?

Sin mas por hoy, Sr. Director, se despiden de V. hasta otra en la cual iremos desencarpetando; y se reiteran afect simos y humildes servidores.—RAMÓN SELMA.—DOMINGO LACALLE.

S. Martín de Provensals 20 Septiembre 1897.

La Unión defensora del Socorro mutuo treballa de deb .

Diuenje va donar la anunciada reunión en lo C rcul de Ultramarins, ahont va anarhi mes que regular concurrencia que va surtir satisfeta de las explicaci ns de 'l Consell Directiu en demostració de 'l desarrollo que va adquirint la societat.

Un de 'ls punts de que 's va donar compte sigui  'l relacionat ab lo timbre que usan los montep os en sa documentació   pesar de que la llei los eximeix de usarne. Sobre aquest assumpte 's tindrà aviat una reunió important de directors.

També 's va tractar sobre un projecte per' aliviar   'ls pobres soldats que, havent pertenescut   montep os, retornan malalts de las guerras de Cuba y Filipinas.

No tardar  *La Unión* en introduhir novas secci ns que permetr n establir en Espanya 'l socorro maternal, per' donar socorro   las parteras, cosa que   Fransa d na magnífichs resultats y fa disminuir m lt la mortalitat entre las criaturas.

Lo diari *La Publicidad* no ha publicat dintre 'l plasso que la llei ordena 'l comunicat de rectificació referent   'l assumpte Verdaguer que li van enviar dos redactors de nostre setmanari.

Ja 'l publicar  segurament un dia   altre. Mentrestant pot veure'l avuy lo públich   continuació:

«Sr. Director de *La Publicidad*

Barcelona 14 de Septiembre 1897.

M lt Sr. nostre y respectable amich. Mossen Verdaguer relata fets falsos y desfigurats en l' article que ab la s va firma apareix en lo n.  6796 de aqueix diari, edició de 'l dematí de 'l diumenje 12 de 'l corrent, ab qual publicació 'ns creyem ofesos. Per consegüent, supliquem   V. se serveixi insertar la corresponent rectificació p ra que brilli la vritat.

En dit article afirma mossen Cinto que   últims de Juny de 1895 reb  la visita de dos redactors de LO TEATRO CATALA, que li proposaren f r   compte de 'l Sr. Bisbe un viatge   Assis per' acabar una llej nda de S. Francesch. Afejeix que se li presentaren com   intermediaris de 'l Dr. Morgades, suplicantli que no publiqués mes cartas y prometentli que *avants de tres días* se li tornarian las llicencias de dir misa.

Després, tot dient qu' ell usa armas de defensa y que may n' usar  de ofensivas y de traydor, fa comentaris altament ofensius per' nosaltres, que obr bam, com sempre obrem, de bona fe, y may ab traydoria ni miserablement, com ell insin a.

Debem f r constar en primer lloch que la visita feta per nosaltres   mossen Verdaguer no ho fou   últims de Juny sino   últims de Agost de 1895, y que van anarhi per haver rebut una tarjeta que diu:

«Vicente Ruiz, administrador del Rdo. D. J. Verdaguer, B. L. M. al Sr. Director de LO TEATRO CATALA y le suplica se sirva pasar por esta su casa (calle del P no, 6, 2. , 2. ), de 6   8 de la tarde; para tratar del asunto del Rdo. Verdaguer.—Suyo affmo. V. Ruiz.

Agosto 19, 95.»

En según lloch hem de dir que no és cert l  que conta, y que l  ofert per nosaltres, fent constar que hi an bam expontaniament, sigui  que no hi hauría grans exigencias per' tornarli 'l perm s qu' «ell diu que fervorosament desitja» de celebrar la santa missa; que no se 'l tancaria en lloch, ans   'l contrari, podría fixar sa residencia en qualsevol part (menos   Barcelona qu'  s per ell la boca de 'l llop); que podría viatjar si ho preferís, triantse ell mateix un company, sense haver de pagar res absolutament.

Vam dirli adem s que 'l compliment de la oferta se li garantir a baix escriptura pública suscrita per digníssima y poderosa persona   qui ell coneix y que 'l estima de tot cor; que se li arreglarian tots los assumptes pag ntseli uns 9.000 duros de deutes, cosa que ja s' havia comensat   f r entregantne 1.300 p ra 'ls mes apremiants.

Res de Assis, ni de llegendas de S. Francesch, ni de emissaris en lo sentit qu' ell diu.

Ell, després de molts duptes y reparos va prom t r per fi anar   Vich, si be reservantse anarhi   'l cap de un curt temps; pero han passat dos anys y encara no ha complert la paraula. Com no ha vingut la pluja desitjada de 'l s u viatge, no ha vingut tampoch la desitjada pluja de las llicencias.

Per' que 'ls lectors s pigan que diem vritat y que mossen Cinto no la diu, vej n los números 240 y 246 de LO TEATRO CATALA, de 17 Agost y 26 Septiembre de 1895, ahont hi ha 'ls oferiments fets   'l pobre y desgraciat sacerdot, y digu m si all  hi ha oferta de que *dintre tres días*—com ell assegura que li vam dir—se li tornaria 'l perm s de la missa y si l' engany bam,   si és ell qui 'ns va enganyar desdintse de lo que havia prom s f r per' deixar de viurer en la ofuscació que té d' ens  que viu ab personas   qual costat v u castells all  hont hi ha sols molins de vent y v u (  veyá) persecuci ns all  hont no hi havia mes que recados de atenció.

Y acabant de rectificar las inexactituds que respecte   nosaltres s' atreueix   dir mossen Verdaguer y que las

hem de fer evidents per dignitat, ja pòt vèurer ell y tot-hom si obrant com la lley de Dèu mana, podria estalviar-se mals de cap, disgustos y embarchis, y si podria estar com lo peix á l'aygua, cosa que de veras desitjem.

Li donan gracias, senyor Director, per la publicació de las precedents ratllas, sos atents amichs y S. S.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA — MODEST VIDAL.»

Saló de descans

—Havem rebut invitació per assistir á la cerimònia de colocar la primera pedra de l' monument á l' fundador de l' Teatro catalá D. Frederich Soler y Hubert. Atenent á ls preparatius, cab pensar que será aquest acte un aconeximent important y verament catalanista.

—Posem á continuació la llista de la companyia de l' Ateneo de Tarragona.

Primer actor y director D. Miquel Pigrau.—Altres primer actor y director D. Frederich Parreño.—Primera actriu Sra. Adelina Sala.—Primer actor cómich D. Antón Coll.—Actrius: Sra. Esperansa Periu, Dolores Sardá, Salvadora Huertas, Dorotea Dueños, Petra Espinosa. Actores: D. Frederich Bassó, Antón Carnicero, Pere Espinosa, Rafel Masip, Eduardo Blanca, Rafel Carreras y Joseph Coll.—Arxiver, D. Joseph Bonnin.

—Diumenge passat á la tarde, va tenir lloch en la societat *Armonia*, de Sans, la funció de despedida que ls artistes de la companyia de D. Jaume Martí, tenian de donar lo dissapte al vespre, pero que varen suspèndrer per causa del mal temps.

Lo drama *La Carcajada* va ésser l' obra escullida, en la qual lo Sr. Guitart en lo protagonista va alcansar aplausos; puig lo desempenya ab justesa de mèrits de ls que acreditan á un bon primer actor.

Las Sras Planas, Cervera y Roig y ls Srs. Guilemany, Morera, Espinosa y Company, se portaren molt be.

En lo divertit joguet *Lo ninot de mollas* treballaren ab bon éxit la Sra. Planas y ls Srs. Guilemany y Casals.

—Dilluns vinent la companyia dramática de D. Enrich Borrás, ab motiu de la festa major de Prat de l' Llobregat, donará una funció en lo Centre Artesá, composta de l' drama *Terra baixa* y l' joguet cómich *La capseta de ls petons*.

—La companyia que funcionarà durant l' iveren en lo teatro d' Orient (Barceloneta), será formada y dirigida pe l' distingit primer galán D. Fernando Bozzo.

—La Junta de l' Ateneo de St. Antoni, de la que és President lo Sr. Llambi, en la sessió de l' 18 de l' corrent va nombrar director d' escena de la Secció dramática, á l' reputat actor D. Rafel Mestres. Creyem que ha estat acertada la elecció y que ls socis rebrán ab satisfacció la noticia.

—D. Miquel Casals y Aragonés ha tingut la galanteria d' enviarnos una gavota per piano, titulada: *Rosita*.

En aquesta composició, l' estudiós y conegut músich, hi ha posat una melodia ben ritmada, de corte original y elegant, que fa tinguí certa distinció, difícil en aquests treballs tan manosejats, que la farán tot seguit popular.

De sos coneixements musicals ne son bona prova certas imitacions y dissenys, certas modulacions y acords que acusan l' estudi y l' talent de l' autor, y l' gust ab que dona forma á sas obras artísticas.

—Ha surtit cap á París á l' objecte de perfeccionarse en la pintura decorativa, l' jove artista D. Antón Mirabent, fill de l' reputat pintor y professor de nostra Politécnica escola.

—La Junta Directiva del «Centro Cómico-Lírico», per la vinent temporada ha quedat constituída en la següent forma: President, D. Jascinto Martí Mestre; Vis-President, D. Joan B. Sala; Tresorer, D. Joseph Pareta; Contador, D. Ramón Balcells; Vocals, D. Pau Bertran, D. Joseph Codol, D. Joaquim Grimau; Secretari, D. Joseph Sala y Vice-Secreti, D. Emilio Sabata.

La Ilustración Católica de España

Se vende en librerías y kioscos

Para suscripciones: A. CARCEDO.—S. Pablo, 58, 2.º

Toalla FRINÈ

SERVLETTE FRINE

Son ús hermojeja l' rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau l' poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en todas las perfumerías

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

SE PROPORCIONAN ACTRICES Y ACTORES

Calle de Roig, núm. 24, entresuelo.—BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNE

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. Guitarras desde 5 pesetas.

À CASA RSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un somier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 — Barcelona

Imp. Pujol y C.ª - Tallers, 45.—Barcelona